Tebūnie Allaho prakeiksmas žydams ir krikščionims, nes jie laikė savo pranašų kapus garbinimo vietomis

Aiša ir Abdullah Ibn Abas (tebūnie Allahas jais patenkintas) pranešė: Kai Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) gulėjo mirties patale, jis vis traukė savo antklodę ant veido, o kai blogai jautėsi, atidengdavo veidą ir sakydavo būdamas tokioje būsenoje: „Tebūnie Allaho prakeiksmas žydams ir krikščionims, nes jie laikė savo pranašų kapus garbinimo vietomis.“ Jis norėjo mus perspėti apie tai, ką jie padarė.
[Sachych] [Bendru sutarimu]

Aiša ir Abdullah Ibn Abas (tebūnie Allahas jais patenkintas) pranešė, kad kai Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) gulėjo mirties patale, jis dengė savo veidą antklode. O kai jam pasidarė sunku kvėpuoti dėl mirties kančios, jis nuėmė antklodę nuo veido. Būdamas tokioje sunkioje padėtyje, jis pasakė: „Tebūnie Allaho prakeiksmas žydams ir krikščionims, nes jie laikė savo pranašų kapus garbinimo vietomis*.“ Jei šis reikalas nebūtų labai rimtas, tokioje situacijoje jis to nepaminėtų. Vadinasi, Pranašas uždraudė savo bendruomenei daryti panašiai kaip žydai ir krikščionys, ir todėl, kad tai yra priemonė, vedanti į politeizmą (širk).

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/3330